

Петя Дубарова

През стъкло от лято

На косите ми поляга като пъстра селска кърпа
радостта. А дъждовете ме обличат със вода.
И немирна струя въздух смешно дрехите ми дърпа.
Хвърля светла сянка облак като дядова брада.
И препълнена със лято, през стъкло от лято гледам,
за да видя как топи се като синя свещ нощта.
За да видя сън от лято, през стъкло от лято гледам,
за да видя невидени досега неща.

17.8.1976 г.

КРАЙ

© 1976 Петя Дубарова

Източник: Словото

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6065>]